

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2011.gada 9.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

pedaloties pieteicējam *K.I.*, *K.I.* pārstāvim *E.D.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas
Kurzemes reģiona pārvaldes pārstāvei *D.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *K.I.* (personas kods
/personas kods/) pieteikuma par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības
policijas biroja priekšnieka 2010.gada 10.augusta lēmuma Nr.VP3/PA 728222-1
atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja
priekšnieks 2010.gada 10.augustā pieņēma lēmumu Nr.VP3/PA 728222-1 „Par
apstrīdēto administratīvo aktu Nr.VP3/PA 728222” (turpmāk – Lēmums), atstājot
negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja
Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2010.gada
31.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP3/PA 728222 (turpmāk –
sākotnējais lēmums), ar kuru *K.I.* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu
Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 114., 236., 237.punktā noteikto
prasību neievērošanu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk
– LAPK) 149.⁸panta divdesmit otro daļu un 149.²⁴panta pirmo un otro daļu nolemts
uzlikt naudas sodu Ls 300 apmērā un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6
(sešiem) mēnešiem.

[2] Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā 2010.gada 20.septembrī
saņemts pieteicēja *K.I.* pilnvarotā pārstāvja *E.D.* iesniegts pieteikums, kurā pieteicējs
lūdz atcelt Lēmumu.

Pieteicējs norāda, ka viņš nevarēja izdarīt pārkāpumu, jo ar motociklu viņš
nebrauca. Administratīvā pārkāpuma protokols pieteicējam sastādīts pēc tam, kad viņš
policijai bija ziņojis par sava motocikla zādzību. Lietā nav pierādījumu tam, ka
motociklu būtu vadījis pieteicējs. Lietā nav protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc
fotogrāfijām. Arī policijas iesniegtajā videoierakstā nevienā vietā nav redzams
motocikla vadītājs. Policijas darbinieka apgalvojums ziņojumā, ka motocikla vadītājam
bija ķivere ar atvērtu seju un, ka policijas darbinieks redzēja motocikla vadītāju, ir
nepamatots. Videoierakstā redzams, ka motociklists brauca ar fantoma tipa ķiveri, kurai
ir slēgta seja, un pakaļdzīšanās notiek lielā ātrumā un tumsā. Pieteicējs uzskata, ka
policijas darbinieks melojis par ķiveres veidu, lai radītu iespaidu, ka viņš būtu varējis
redzēt motociklista seju. Pieteicēja ieskatā, policijas darbiniekiem pēc pakaļdzīšanās
bija jāierodas pieteicēja dzīvesvietā, lai pārliecinātos, ka pieteicējs ir mājās.

Atsaucoties uz tiesu praksi pieteicējs norāda, ka atsauce uz policistu ziņojumiem nav pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā, jo tie nav minēti LAPK 243.panta paredzētajos pierādīšanas līdzekļos, un tie iegūti pēc pārkāpuma fiksēšanas. Turklāt, pat, ja lietā nav strīda par administratīvā pārkāpuma sastāvu, iestādes darbinieku pārliecība par administratīvo pārkāpumu jāpamato vēl ar citiem pierādījumiem. Policijas darbinieka ziņojumu nevar uzskatīt par ticamu un pieļaujamu pierādījumu arī tādēļ, ka to rakstītāji netiek brīdināti par kriminālatbildību par apzināti nepatiesu ziņu norādīšanu. Turklāt, atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai, jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Konkrētajā lietā nav pierādījumu, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli un pastāv pamatotas šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar ko visas šaubas ir tulkojamas par labu indivīdam saskaņā ar administratīvā procesa principu *dubio pro civis*.

[3] Atbildētājas pusē pieaicinātā iestāde Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojs rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikumā ietvertu prasījumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā ietvertu argumentāciju.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumā ietvertu prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem. Savus argumentus pamatoja ar tiesu praksi.

Atbildētājas pārstāve pieteikumā ietvertu prasījumu neatzina. Sniedzot paskaidrojumus pamatojās uz Lēmumā norādīto.

[4.1] Tiesas sēdē liecības sniedza policijas darbinieki *A.Š.*, *K.G.* un *A.I.*

A.Š. zināja, kādā lietā ieradies liecināt. *K.I.* nepazīst, sastapis viņu tikai tad, kad bija mukšana, darba pienākumu pildīšanas laikā. Pieteicēja pārstāvi nepazīst. *A.Š.* darba vieta ir Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvalde, strādā par Satiksmes uzraudzības rotas jaunāko inspektoru. Policijā strādā no 2009.gada jūlija. Visu laiku strādāju ceļu policijā. Par 2010.gada 30.aprīļa notikumiem liecināja: „2010.gada 30.aprīlī mēs pildījām dienesta pienākumus kopā ar Satiksmes uzraudzības rotas jaunāko inspektoru *K.G.*, un Ventspilī pa Kurzemes ielu atpakaļskata spogulī tika pamanīts motocikls, kurš strauji tuvojās. Mēs apstājāmies, pārslēdzām radaru uz stāvošo režīmu un konstatējām, ka tiek pārsniegts atļautais braukšanas ātrums. Es izkāpu no automašīnas, lai ar zižļa svārstveida kustību un iedegtu apgaismojumu apturētu motociklu. Pēc skaņas varēja noprast, ka viņš nevis bremzē, bet uzdod gāzi un mūk projām, pabraucot garām mūsu dienesta automašīnai. Uzsākām pakalpojuma, pēc tam nobraucot uz grantēta ceļa, mēs tur viņu varējām sadzīt. Piebraucot viņam blakus, varēja redzēt motocikla vadītāja seju. Pēc aptuveni divām minūtēm, kad beidzās ceļa segums, nobraucot uz dubļainu segumu viņš apstājās. Izlecu ārā un skrēju viņam pakal, jo viņš skrēja projām. Es paklupu un pieceļoties viņu vairs nevarēju redzēt, jo ārā bija tumšs. (..). Mūsu policijas transportlīdzeklis kādu brīdi brauca līdzās ar motociklu. Šādā situācijā nebija iespējams apturēt motociklu, (..) varēja notikt avārija. Neuzskatīju par nepieciešamu pielietot dienesta šaujameroci, jo tas nebija objektīvi. Ātrums bija pietiekoši liels, lai varētu būt letālas sekas”. Atbildot uz jautājumiem, *A.Š.* liecināja, ka neatceras kad un kur rakstīja ziņojumu par šo notikumu. Ziņojumu pēc maiņas nodevis kopā ar pievienotajiem materiāliem, tas palicis dežūrdalā, operatīvās vienības nodaļā. Ziņojums ir reģistrēts, to ievadot datubāzē. Liecinieks nezināja atbildēt uz jautājumiem par nepieciešamību reģistrēt ziņojumu. Liecinieks neatcerējās, cikos beigusies viņam maiņa, parasti dežūra ir no 20.00 - 8.00, bet mēdz būt dažādi maiņas veidi un laiki. Mēdz arī būt no 15.00 –

03.00. Protokolu A.Š. neesot stādījis, jo bijusi nepieciešama personas klātbūtne. Liecinieks neatcerējās, kāda bija motocikla vadītāja ķivere, norādīja uz videoierakstu, kurā tas redzams. Apliecināja, ka Ventspils tiesā sniedzis patiesas liecības. A.Š. par motocikla piederību pārliecinājies pēc datu bāzes, kura ir dienesta automašīnā. Varēja redzēt arī motocikla īpašnieka vadītāja apliecības fotogrāfiju. A.Š. varējis garantēt, ka tā ir tieši tā pati persona. Uz jautājumu, *vai motocikla vadītājam bija kaut kas zīmīgs, pēc kā viņu varat atpazīt, liecinieks atbildēja, ka nekas īpašs atmiņā neataust. Atbildot uz jautājumu, cik bīstama bija vieta, kur pārvietojās motociklists, atbildēja, ka tas bija taisnais posms apdzīvotas vietas teritorijā.*

Liecinieks K.G. liecināja, ka pieteicēju personīgi nepazīst, saistība ar viņu ir bijusi tikai konkrētā notikuma sakarā. Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvalde ir K.G. darba vieta no 1999.gada. Ceļu policijā strādā no 2001.gada. Dienesta transportlīdzekli vada, kopš strādā.

Attiecībā uz 2010.gada 30.aprīļa notikumiem liecināja: „2010.gada 30.aprīlī mēs atradāmies Ventspilī, Kurzemes ielā. Es tur biju kopā ar savu pārinieku A.Š. Mēs veicām savus tiešos dienesta pienākumus. Precīzu laiku nepateikšu, bet bija tumšs. Veicot ātruma kontroli, mēs fiksējām, ka ir ļoti būtisks ātruma pārkāpums. Ja nemaldos vietā, kur bija jābrauc uz 50 km/h, bija virs 100 km/h. Tajā brīdī mēs sapratām, ka tas ir motocikls. Pēc tam ar zizli stādinot, pēc skaņas bija dzirdams, ka motocikls samazina braukšanas ātrumu un taisās apstāties. Kad viņš bija pieraucis tuvu, viņš palielināja braukšanas ātrumu un nereaģēja uz norādījumiem apstāties. Mēs ar A.Š. dienesta automašīnā braucām viņam pakaļ, ieslēdzot speciālos gaismas signālus un skaņas. Tiekot tuvāk motociklam, viņam vairākkārtīgi tika norādīts apstāties, uz ko viņš nereaģēja. Mēs jau bijām aizbraukuši citā vietā. Mēs mēģinājām piebraukt blakus, bet viņš ar motociklu mūs negribēja laist. Vienu brīdi bijām piebraukuši blakus un A.Š. ar zizli rādīja pa logu, lai apstājas. Viņš izvirzījās priekšā un turpināja kustību, līdz iebrauca bezceļā. Es ar mašīnu tālāk nevarēju piebraukt. Ātrums jau bija samazinājies, minimāls. A.Š. izkāpa no mašīnas un sāka skriet pakaļ ar kājām, motocikls vēl bija kustībā. Motocikls iebrauca dubļos, iestrēga un apgāzās. Motociklists muka ar kājām un A.Š. skrēja pakaļ. Es apstājos, noslāpēju automašīnu, izlecu un gribēju skriet pretī, bet viņš skrēja pa līkumiem, domāju viņu noķert taisnāk. Tur bija tumšs un bija grūti paskriet, bija kaut kāds grāvis. Es sapratu, ka nevarēšu notvert un man tajā brīdī bija lielāks satraukums. Pie dienesta transportlīdzekļa stūres biju es. Es redzēju motociklista seju tajā brīdī, kad viņš bija blakus. Pēc tam salīdzinājām ar datu bāzi un noskaidrojām, ka tas ir tas. Cik viņš bija ķiverē, cik viņš nedaudz pagriezās un cik pa logu redzēju. Kad braucām, tad papildus bez bākungunīm bija brīdis, kad ieslēdzām sānu prožektorus. (..) Ķivere bija vaļēja, nevis skafandra. Ne krāsojumu, ne drēbes neatceros. Motocikls palika darbojoties, redzēju, ka A.Š. skrien un es gāju pie motocikla to pārbaudīt. Es atgriezos pie motocikla un pie automašīnas. Pēc brīža atgriezās A.Š. un teica, ka nav izdevies notvert. Ņemot vērā, ka motocikls palika stāvēt, bija atslēgas, viņš rūca un mēs to noslāpējām. (..) izsaucām evakuatoru, lai aizvestu motociklu uz stāvlaukumu. Pagāja krietns laiks, kamēr mēs viņu sagaidījām. Neatceros vai dokumentus rakstījām uz vietas. Mēs sākām ziņojumu rakstīšanu, noskaidrojām, kam pieder motocikls, pēc numura zīmes noskaidrojām, kas ir īpašnieks. Datorā ievadījām īpašnieka personas kodu, uzgājām uz viņa fotogrāfiju un sapratām, ka tas ir tas pats cilvēks, kas vadījis motociklu. Par šo gadījumu abi rakstījām dienesta ziņojumu. Ziņojumu sākām rakstīt uzreiz pēc notikuma. Atceros, ka rakstīja A.Š. un es, bija divi ziņojumi”. Atbildot uz jautājumiem K.G. liecināja, ka ziņojumi tika nodoti dežūrdaļai vai priekšniecībai, konkrēti kam – neatcerējās. Neatcerējās, cikos beidzās konkrētā maiņa. Nakts maiņa ir no 20.00 – 8.00 rītā vai ilgāk. Persona nebija uz vietas, tāpēc uz vietas protokols netika sastādīts, bet tika rakstīts ziņojums. Pēc tam priekšnieks pieņēma lēmumu, ko darīt

tālāk. *K.G.* liecināja, ka redzējis motociklista seju tajā brīdī, kad bija piebraukuši blakus. Motociklists ir pieliecies, ieslēdzot sānu prožektorus, seja ir redzama. Cilvēks uz motocikla nesēdēja taisni. Lielais ātrums bija uz ceļa asfaltētās daļas. Uz grantētā ceļa ātrums bija apmēram 60, 70 km/h, kas ik pa laikam tika samazināts. Konkrētais gadījums, pakaļdzīšanās, neesot *K.G.* praksē pirmā reize. *K.G.* apliecināja, ka motociklista ķiveri stikla nebija. *K.G.* neesot jālieto brilles, nav sūdzības par redzi.

A.I. liecināja, ka pieteicēju personīgi nepazīst, pieteicējam rakstījis protokolu. Neatceras, vai saistība ar pieteicēju bijusi vēl kādu reizi. *A.I.* strādā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē, Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors. Iepriekš strādājis ceļu policijā, kopš 2004.gada pavasara. Zināja, kādā lietā izsaukts liecināt.

Par 2010.gada 30.aprīļa notikumiem liecināja „No rīta pulksten 8.00 aizgāju uz darbu un strādāju pa nakti. Man stāstīja, ka pa nakti bijis kaut kas ar motociklu. Esot stādinājuši un braukuši pakaļ. Priekšnieks man iedeva viņu uzrakstītos ziņojumus, noskaidroja adresi, aizbraucu, pieteicējs bija uz vietas. Es sastādīju protokolu un paņēmu no viņa paskaidrojumu. Pieteicēja dzīvesvietu uzzināju pēc motocikla reģistrācijas numura. Persona uzreiz nepiekrita. Viņš bija kaut ko svinējis un pulksten 22.00 vai 23.00 gājis gulēt. Paskaidrojumu vairs tik smalki neatceros. Protokolu sastādīju pie viņa mājās, privātmājas pagalmā”. Atbildot uz jautājumiem, liecināja, ka varēja būt divi ziņojumi. Ziņojumus iedevis priekšnieks. Lieciniekam no rīta bijuši arī citi darba pienākumi.

Liecinieks neatcerējās, vai pirms maiņas runājis ar *A.Š.* un *K.G.* Kad liecinieks ieradies pie pieteicēja, pieteicējs neesot bijis pārsteigts. Liecinieks liecināja: „es atbraucu un motocikls bija pagalmā vai šķūnītī. Mēs secinājām, ka motociklu nevarēja dabūt ārā, vārti, pa kuriem brauc iekšā mašīnas, bija aizslēgti un pa vārtiem, kur iet cilvēki, motociklu nevarēja dabūt ārā. Viņš arī nevarēja atbildēt, kā ir dabūjis ārā motociklu”. Liecināja, ka sēta ir redzama no ielas. Sēta bija aizslēgta un pa turieni nevarēja ārā dabūt. Liecinieks jautājis pieteicējam, kā motociklu varēja dabūt ārā. Uz jautājumu, vai liecinieks vizuāli pārliecinājies, ka *tādu motociklu nevar izstumt pa vārtiņiem*, liecinieks liecināja „Motocikls jau bija stāvlaukumā”. Liecinieks liecināja, ka motociklu nevar izstumt pa vārtiņiem, jo motocikls ir platāks. To liecinieks secinājis uz vietas, bet lieciniekam neesot bijis ar ko mēģināt.

Motīvu daļa

[5] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus apstākļus.

[5.1] 2010.gada 30.aprīlī policijas darbinieks *A.Š.* sastādīja ziņojumu valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa priekšniekam (*lietas 24.-25.lapa*), kurā norādīja, ka 2010.gada 30.aprīlī plkst.00.43, strādājot kopā ar jaunāko inspektoru *K.G.*, un pildot dienesta pienākumus satiksmes uzraudzībā Ventspilī uz Kurzemes ielas, *K.G.* dienesta automašīnas Hyundai Sonata, v/n /reģistrācijas numurs/ atpakaļskata spogulī pamanīja, ka no Tārgales ielas puses uz Mednieku ielas pusi, pa Kurzemes ielu braucošais transportlīdzeklis strauji tuvojas dienesta automašīnai, pēc kā *K.G.* apturēja dienesta automašīnu, un, veicot ātruma pārbaudi ar radaru Genesis II Select Nr.18898 konstatējis, ka no aiz muguras braucošais transportlīdzeklis brauc ar ātrumu 119 km/h, pie atļaujamiem 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 („Apdzīvotas vietas sākums”) darbības zonā. *A.Š.* nekavējoties izkāpis no dienesta automašīnas un ar apgaismotu zizli stādinājis transportlīdzekli. Papildus, dienesta automašīnai tika iedegtas mirgojošas zilas bākugunis, lai pievērstu papildus uzmanību, taču transportlīdzekļa vadītājs nereaģēja uz policijas darbinieka prasību apturēt transportlīdzekli, pēc kā tika uzsākta sekošana ar iedegtām zilām mirgojošām bākugunīm un ieslēgtu speciālu skaņas signālu, taču vadītājs palielināja braukšanas

ātrumu un turpināja kustību. Piebraucot tuvāk transportlīdzeklim, pa dienesta automašīnas skaļruni A.Š. lūdzis vadītājam apturēt transportlīdzekli, uz ko vadītājs nereaģēja, kā arī, piebraucot blakus, caur atvērtu dienesta automašīnas logu ar iedegtu apgaismotu zizli A.Š. centies apturēt transportlīdzekli, taču tas atkārtoti ignorējis prasību apturēt transportlīdzekli, un turpinājis kustību. Pēc vairākkārtējiem centieniem apsteigt transportlīdzekli, tā vadītājs griezis stūri pa kreisi, tādējādi nedod policijas transportlīdzeklim ceļu (centās mūs nokantēt). Pēc tam transportlīdzeklis nobraucis no ceļa un aizbraucis dubļos, pēc kā transportlīdzekļa vadītājs turpinājis mukšanu ar kājām. A.Š. nekavējoties uzsācis sekošanu skrienot ar kājām. Tā kā transportlīdzekļa vadītājs šķērsoja sliedes, A.Š. pārtraucis skriešanu, jo pa sliedēm pārvietojies vilciens, un sliedes šķērsojot tajā brīdī bijis bīstami. Vēlāk noskaidrojies, ka bēgošais transportlīdzeklis ir Honda NTV 650, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. A.Š. redzējis transportlīdzekļa vadītāja seju, un pārbaudot transportlīdzekli caur dienesta automašīnas datu bāzi, policijas darbinieki pārbaudījuši arī tā īpašnieku K.I. Apskatot K.I. transportlīdzekļa vadītāja apliecības foto, A.Š. atpazinis, ka tā ir tā pati persona, kura nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, vadot transportlīdzekli Honda NTV 650 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Transportlīdzeklis Honda NTV 650 v/n /reģistrācijas numurs/ nogādāts maksas stāvlaukumā Ventspilī, Kuldīgas ielā 90.

[5.2] 2010.gada 30.aprīlī pieteicējs iesniedza Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē iesniegumu, norādot, ka 2010.gada 29.aprīlī atstājis savu motociklu Honda NTV 650 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ savā pagalmā un pats sēdējis mājās kopā ar saviem vecākiem un sievu. Pulksten 23.00 gājuši gulēt un kad pamodies 9.00 no rīta 2010.gada 30.aprīlī, ieraudzījis, ka motocikla vairs nav; uzreiz zvanījis 112 (*lietas 142.lapa*).

[5.3] 2010.gada 30.aprīlī pieteicējs sniedzis paskaidrojumu policijas darbiniekam A.I. (*lietas 26.lapa*), paskaidrojot turpmāko. „Šā gada 29.aprīlī ap pulksten 19:00 es izstūmu savu motociklu no garāžas sētā. Kādas divas stundas savā sētā taisīju motociklu Honda NTV 650, /reģistrācijas numurs/. Ap pulksten 21:00 atstāju motociklu sētā, gāju mājās, lai svinētu savu dzimšanas dienu kopā ar saviem vecākiem N.I. un L.I., un sievu K.H. Apmēram pēc divām stundām ap 23:00 gāju gulēt, jo bērns sāka raudāt. Atslēgas ir viens komplekts, kur tās tagad atrodas, nezinu. Šā gada 30.aprīlī pulksten 8:50 konstatēju, ka sētā vairs neatrodas motocikls. Par notikušo ziņoju policijai. Nezinu, kurš varēja paņemt motociklu. Motocikls bija ejošā kārtībā.”

[5.4] 2010.gada 30.aprīlī pulksten 10:25 Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors A.I. pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA728222 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēja, ka pieteicējs pārkāpis CSN 114. un 236.punktā noteiktās prasības. Atbildība par pārkāpumu paredzēta 149.⁸panta divdesmit otrajā daļā un 149.²⁴panta pirmajā un otrajā daļā (*lietas 21.lapa*).

[5.5] 2010.gada 31.maijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors A.A. pieņēma sākotnējo lēmumu, ar kuru nolēma pieteicēju saukt pie administratīvās atbildības par CSN 114., 236., 237.punktā noteikto prasību neievērošanu saskaņā ar LAPK 149.⁸panta divdesmit otro daļu un 149.²⁴panta pirmo un otro daļu uzlikt naudas sodu Ls 300 apmērā un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) mēnešiem (*lietas 22.lapa*).

Protokolā pieteicējs norādījis: „Protokolam nepiekrītu, jo man nozaga motociklu un es nebiju pie stūres”.

[5.6] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam pieteicējs par to sūdzību iesniedza Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē (*lietas 32.lapa*).

[5.7] 2010.gada 30.jūlijā pieteicējs informēts, ka pieņemts lēmums pagarināt viņa iesnieguma izskatīšanas termiņu uz laiku līdz 2010.gada 1.septembrim, jo iesnieguma objektīvai izskatīšanai nepieciešams veikt papildus pārbaudi un sakarā ar to nav iespējams ievērot Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmajā daļā noteikto viena mēneša termiņu (*lietas 96.lapa*).

[5.8] 2010.gada 10.augustā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks pieņēma Lēmumu, ar kuru nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu (*lietas 94. – 95.lapa*).

[5.9] 2010.gada 16.septembrī pieteicējs iesniedza Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē iesniegumu, ar kuru atsauca sūdzību par motocikla zādzību un lūdz izbeigt krimināllietu (*lietas 143.lapa*).

[5.10] 2011.gada 13.maijā liecību policijā sniedza *L.J.*

L.J. noliedza savu saistību ar motocikla paņemšanu 2010.gada 29./ 30.aprīlī no pieteicēja. *L.J.* neatceras, kur atradies norādītajā laikā. Tas, ka *L.J.* būtu braucis ar pieteicēja motociklu, esot nepatiess apgalvojums, jo arī vadītāja tiesību *L.J.* neesot (*lietas 144.lapa*).

[6] Pieteicējs saukts pie atbildības un sodīta par LAPK 149.⁸panta divdesmit otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, par LAPK 149.²⁴panta pirmajā un LAPK 149.²⁴panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

[6.1] CSN 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās 20 km/h.

LAPK 149.⁸panta divdesmit otrajā daļā paredzēta atbildība par LAPK 149.⁸panta divdesmit pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona”. LAPK 149.⁸panta divdesmit pirmajā daļā, uz kuru sniegta atsauce LAPK 149.⁸panta divdesmit pirmajā daļā, par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas.

[6.2] CSN 236.punkts paredz, ka Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija, tehniskais stāvoklis un aprīkojums atbilst normatīvajā aktā par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati noteiktajām prasībām un attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Atbilstoši CSN 237.punktā noteiktajam, transportlīdzekļu valsts tehnisko apskate jāveic ne vēlāk kā piecas dienas pēc tam, kad transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā. Turpmākās transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates veic atbilstoši termiņam, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

LAPK 149.²⁴panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, bet LAPK 149.²⁴panta otrajā daļā paredzēta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

[7] Saskaņā ar APL 103.panta pirmo daļu, administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros (...).

Tā kā saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai

bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, un, tā kā atbilstoši LAPK 243.pantam, administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā nosaka uz pierādījumu pamata, tiesai, kā institūcijai, kura pārbauda administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību (LAPK 285.pants) ir jāpārbauda, vai atbildētājas iegūtie pierādījumi ir tādi (ticami, pietiekami, pieļaujami), kas pamato iestādes izdarītos secinājumus.

Iestādes iegūtie pierādījumi administratīvā akta pamatošanai atzīstami par pietiekamiem, ja tie izslēdz objektīvas šaubas par prettiesiskas vainojamas darbības (bezdarbības) izdarīšanu.

[8] Lietā nav strīda par A.Š. dienesta ziņojumā fiksēto faktu, kas 2010.gada 30.aprīlī pulksten 10.25 fiksēts Protokolā, ka motocikls Honda NTV 650 ar valsts reģistrācijas numuru /*reģistrācijas numurs*/ piedalījās ceļu satiksmē 2010.gada 30.aprīlī, un pulksten 00:43 brauca apdzīvotā vietā - Ventspilī, pa Kurzemes ielu virzienā no Tārgales uz Mednieka ielas pusi ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā, par šī motocikla piederību pieteicējam, kā arī par to, ka motocikls piedalījās ceļu satiksmē bez veiktas valsts tehniskās apskates un bez attiecībā uz to izdarītas motocikla īpašnieka obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas.

Lietā ir strīds par to, vai motociklu Protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja pieteicējs.

[9] Kā spriedumā norādīts iepriekš, pārkāpumu pierādīšanai kalpo pierādījumi.

Atbilstoši LAPK 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Sos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (..).

Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, ir pamatots ar ziņām, kuras satur administratīvā pārkāpuma Protokols (*lietas 21.lapa*), pieteicēja sniegtais paskaidrojums, A.Š. ziņojums (*lietas 24. – 25.lapa*), Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) datu bāze par motocikla Honda MTV 650 ar valsts reģistrācijas Nr. /*reģistrācijas numurs*/ valsts tehnisko apskati un sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu un verificēšanas sertifikāts, izsniegts radaram Genesis II Select” Nr. G2S 18898 (*lietas 23.lapa*).

Tā kā pieteicējs kopš Protokola sastādīšanas brīža pieturas pie apgalvojuma, ka sev piederušo motociklu Honda NTV 650 ar valsts reģistrācijas Nr. /*reģistrācijas numurs*/ Protokolā norādītajā laikā un vietā viņš nav vadījis, bet atbildētāja ar Lēmumu, balstoties uz policijas darbinieka A.Š. ziņojumā norādīto, atzīst par pierādītu, ka motociklu vadīja tieši pieteicējs, lietā esošie pierādījumi ir pretrunīgi.

[10] Kā lietā norādījis arī pieteicējs, atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo.

Līdz ar to tiesa, veicot pierādījumu pārbaudi un novērtēšanu atbilstoši APL 154.pantā paredzētajiem pierādījumu novērtēšanas principiem, vērtē, vai Lēmums pamatots ar tādiem pierādījumiem, kas pierāda pieteicēja vainu.

[11] Papildus tiem pierādījumiem, ar kuriem pamatots Lēmums (*skat. sprieduma [9] punktā*), tiesa lietā konstatē arī citus pierādījumus, kas izmantojami to pierādījumu pārbaudīšanai, ar ko Lēmums pamatots - pieteicēja paskaidrojumi, sniegti iestādē (*lietas 26.lapa*), pieteikumā tiesai (*lietas 4.- 8.lapa*), rakstveida paskaidrojumā pie pieteikuma (*lietas 109.- 114.lapa*), sniegti Ventspils tiesā (*lietas 49.- 53., 56.- 57.lapa, lapa*), paskaidrojumi, sniegti tiesas sēdē Administratīvajā rajona tiesā (*lietas 117.- 131.,lapa 158.lapas otra puse*); transportlīdzekļa izņemšanas protokols par motocikla Honda NTV 650 ar valsts reģistrācijas Nr. /*reģistrācijas numurs*/, ar kuru *K.I.* izdarīja administratīvo pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 145.⁵panta ceturtajā daļā izņemšanu (*lietas 27.lapa*), lēmums par izņemtās mantas nodošanu glabāšanai Valsts aģentūrai „Materiālās rezerves (*lietas 28.lapa*), izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas nodošanas akts (*lietas 29.- 30.lapa*); pieteicēja rakstveida iesniegums Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldei, kurā pieteicējs atsauc savu sūdzību par motocikla zādzību un lūdz izbeigt krimināllietu par motocikla zādzību, jo *L.J.* pieteicējam atzinies motocikla paņemšanā (*lietas 114.lapa*); Ventspils tiesas 2010.gada 18.maija lēmums lietā Nr.140.0146.10, ar kuru nolemts *K.I.* pēc LAPK 149.⁵panta ceturtais daļas sodīt ar administratīvo arestu uz 13 diennaktīm un naudas sodu Ls 500, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Transportlīdzekli Honda NTV 650, valsts reģistrācijas Nr./*reģistrācijas numurs*/, kas 2010.gada 30.aprīlī izņemts un nodots glabāšanai valsts aģentūrai „materiālās rezerves”, pēc naudas soda izpildes atdot tā īpašniekam (likumīgajam valdītājam) (*lietas 36.- 38.lapa*), un Kurzemes apgabaltiesas 2010.gada 18.maija spriedums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.140.0146.10 (*lietas 38. – 41.lapa*); policijas darbinieka *A.Š.* sniegtās liecības tiesas sēdē Ventspils tiesā (*lietas 49.- 53.lapa*) un tiesas sēdē Administratīvajā rajona tiesā (*lietas 154.lapas otra puse – 155.lapa*); policijas darbinieka *K.G.* liecības tiesas sēdē (*lietas 156.- 157.lapa*); policijas darbinieka, kas sastādījis Protokolu *A.I.* liecība (*lietas 157.lapas otra puse – 158.lapa*); Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja vēstule – atbilde uz tiesas pieprasījumu par *A.Š.*, kurā norādīts, ka *A.Š.* Valsts policijā strādā no 2008.gada 1.septembra, bet ieņemamajā amatā (Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors) no 2009.gada 1.septembra. Dienesta laikā *A.Š.* saņēmis vienu apbalvojumu, bet disciplināri sodīts nav. *A.Š.* turpina strādāt VP Kurzemes reģiona pārvaldē un dienesta pienākumus pilda Ventspils iecirknī (*lietas 139.lapa*); dokumenti, kas izkopēti no kriminālprocesa Nr.11151080010 reģistra – kriminālprocesa Nr.11151080010 lietā esošo dokumentu saraksts (*lietas 141.lapa*), *K.I.* 2010.gada 30.aprīļa iesniegums, kurā norādīts, ka *K.I.* atstājis motociklu savā pagalmā un pats sēdējis mājās kopā ar saviem vecākiem un sievu. Ap pulksten 23.00 gājis gulēt un kad 9.00 no rīta pamodies, ieraudzījis, ka motocikla vairs nav. Zvanījis uzreiz uz 112 (*lietas 142.lapa*), pieteicēja 2010.gada 14.septembra iesniegums, ar kuru viņš atsauc sūdzību par motocikla zādzību un lūdz izbeigt krimināllietu, atsaucoties uz *L.J.* atzīšanos motocikla paņemšanā (*lietas 143.lapa*), *L.J.* nopratināšanas protokols (*lietas 144.lapa*), kurā *L.J.* liecinājis, ka no *K.I.* motociklu pagājušajā gadā viņš nav ņēmis un bez atļaujas braucis nav; 28.aprīļa vakarā un 30.aprīlī *L.J.* motociklu nav ņēmis. Apgalvojums, ka *L.J.* braucis ar *K.I.* piederošo motociklu ir nepatiess. Arī vadītāja tiesību *L.J.* neesot (*lietas 144.lapa*); Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas atbilde uz tiesas pieprasījumu, no kuras, citstarp, izriet, ka

kriminālprocesa Nr.11151080010 ietvaros daktiloskopiskā ekspertīze netika noteikta (*lietas 140.lapa*); Videoieraksts (*lietas 19.lapa*).

[12] Administratīvā pārkāpuma protokolā, kas sastādīts pieteicējam, norādīts, ka 2010.gada 30.aprīlī pulksten 00:43 Ventspilī, pa Kurzemes ielu virzienā no Tārgales uz Mednieka ielas pusi pieteicējs *K.I.* vadīja transportlīdzekli Honda NTV 650, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, zīmes Nr.518 darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 119 km/h, faktiskais ātrums pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas ir 115 km/h. Mērījums veikts ar radaru G2S 18898, kura pieļaujamā kļūda – 3%. Transportlīdzeklī nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un valsts tehniskā apskate.

No LAPK 248.panta pirmās daļas izriet protokola sastādītāja pienākums protokolā norādīt pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un būtību. Atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem (*sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 26. novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr. SKA-684/2008*).

Kaut arī tiesa konstatē, ka Protokols nav sastādīts uzreiz pēc pārkāpumu faktu konstatēšanas, bet gan pēc vairākām stundām, proti, naktij, kurā konstatēti pārkāpumi, sekojošajā rītā, un Protokolu sastādījis policijas darbinieks, kurš pats nav bijis protokolā fiksēto faktu aculiecinieks, tiesa konstatē, ka Protokols satur faktu konstatējumu. Līdz ar to pieteicējam sastādītais Protokols lietā ir atzīstams par atvasinātu pierādījumu, kurā norādītie fakti jāvērtē kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka Protokolā fiksēto pārkāpumu būtību un pārkāpuma izdarīšanas apstākļus apliecina *A.Š.* ziņojums, viņa un policijas darbinieka *K.G.* sniegtās liecības, videoieraksts, radara Genesis II Select Nr.G2S 18898 atkārtotās verificēšanas sertifikāts.

Tomēr, veicot policijas darbinieka *A.Š.* ziņojumā norādītā, attiecībā uz personu, kura 2010.gada 30.aprīļa naktī pulksten 00.43 vadīja motociklu, ticamības vērtējumu, tiesa konstatē apstākļus, kuri tiesai rada šaubas par ziņojumā norādītā patiesumu.

[13] Kā izriet *A.Š.* ziņojumā norādītā (*skat. lietas 24.- 25.lapa*), viņš redzējis motocikla vadītāja seju, un, pārbaudot transportlīdzekli caur dienesta automašīnas datu bāzi un tās īpašnieku - pēc transportlīdzekļa vadītāja apliecības foto, atpazinis transportlīdzekļa īpašnieku kā motocikla vadītāju, kurš nepakļāvās policijas darbinieku prasībai apstāties, un noslēgumā pametot motociklu, aizbēga.

No faktu izklāsta *A.Š.* ziņojumā un viņa sniegtās liecības tiesas sēdē tiesa konstatē, ka sekojot motocikla vadītājam un dodot tam norādījumus apstāties, bijis moments, kad dienesta automašīna, kurā atradās policijas darbinieki *A.Š.* un *K.G.*, bija piebraukusi blakus motociklam, un *A.Š.* pa atvērtu automašīnas logu ar iedegtu apgaismotu zizli centies motociklu apturēt.

Šo faktu tiesas sēdē apliecināja arī *K.G.*. To pierāda arī videoierakstā redzamais, ka laikā no pulksten 00.44.50 līdz 00.45.07 un laikā no 00.45.49 līdz 00.45.56 braucošais motocikls neatrodas policijas transportlīdzekļa videoradara priekšējā uztverēja uztveršanas zonā.

Līdz ar to tiesa secina, ka atrodoties blakus braucošajam motociklam, *A.Š.* pastāvēja reāla iespēja motocikla vadītāju īslaicīgi vērot.

Tai pat laikā tiesa uzskata par apšaubāmu *A.Š.* norādīto, ka viņš atpazinis motocikla īpašnieku kā motocikla vadītāju, jo redzējis motocikla vadītāja seju.

Lai arī tiesa ar policijas darbinieku *A.Š.* un *K.G.* liecībām atzīst par pierādītu, ka motocikla vadītājam bija ķivere ar atvērtu seju - nekā nebija priekšā (no videoierakstā

redzamā nav iespējams konstatēt, vai seja ir atvērta, vai slēgta), pastāv šaubas par to, vai konkrētajos apstākļos - diennakts tumšais laiks, abu transportlīdzekļu atrašanās kustībā, īsis laiks, kurā policijas dienesta transportlīdzeklis un motocikls atradās blakus, motocikla vadītāja vēlme aizbēgt no policijas, aizsargķivere motocikla vadītāja galvā – A.Š. bija iespējams saredzēt ķiverē esoša cilvēka seju tā, lai apziņā to fiksētu un pēc redzētā identificētu ar konkrētu personu, tikai CSDD datu bāzē aplūkojot tās vadītāja apliecības fotogrāfiju.

A.Š. sniegtais ziņojums nesatur ziņas par to, pēc kādām pazīmēm viņš motocikla vadītāju identificējis kā motocikla īpašnieku. Līdz ar to tiesai nav iespējams veikt arī A.Š. secinājuma par motocikla vadītāja līdzību ar motocikla īpašnieku patiesuma (ticamības) novērtējumu.

Tāpat, tiesai nav zināms, kā pieteicējs izskatījās 2010.gada 29.- 30.aprīlī. Līdz ar to tiesa uzskata, ka, pat iegūstot pierādījumus par to, pēc kādas fotogrāfijas noteikta redzētā motocikla vadītāja līdzība ar pieteicēju, nebūtu iespējams kļūdot šaubas par to, vai policijas darbinieks A.Š., identificējot motocikla vadītāju, patiešām nav kļūdījies.

[14] Tiesa lietā kritiski vērtē policijas darbinieka K.G. sniegto liecību tiesas sēdē, no kuras izriet, ka arī viņš ir redzējis motocikla vadītāja seju brīdī, kad abi transportlīdzekļi atradušies blakus, kad motocikla vadītājs nedaudz pagriezies (*skat. lietas 156.lapas otra puse*).

Tiesa apšaubā, ka saskatīt blakus braucoša transportlīdzekļa seju tā, lai to varētu atpazīt, var braucoša transportlīdzekļa vadītājs pietiekami ekstremālos apstākļos, pie kam, cenšoties vadīt transportlīdzekli tā, lai neizraisītu sadursmi ar blakus braucošu transportlīdzekli, kura vadītājs, kā ziņojumā norādījis A.Š., „*grieza stūri pa kreisi, tādējādi nedodot mums ceļu (centās nokantēt)*” (*lietas 24.lapa*). Tiesas ieskatā šāda situācija uz ceļa, pie kam, apdzīvotā vietā, arī īpaši profesionālam vadītājam rada objektīvus šķēršļus tam, lai līdztekus transportlīdzekļa vadīšanai, vēl veiktu tādas darbības kā blakus braucošā transportlīdzekļa vadītāja novērošanu.

Tomēr, pat gadījumā, ja apstākļu sakritības dēļ abu transportlīdzekļu vadītāju skatieni kādā brīdī sastapās, par objektīvu šķērslī precīzas informācijas iegūšanai par redzēto atzīstams diennakts tumšais laiks, attālums, kādā transportlīdzekļu vadītāji viens no otra atradās un īsais kontakta mirklis, kādā nav iespējams saredzēt aizsargķiverē esošas personas seju tik precīzi, lai pēc redzētā veiktu personas atpazīšanu.

A.I. liecinātajam, ka motociklu nav bijis iespējams izstumt pa vārtiņiem, lietā trūkst pierādījumu. Tiesa uzskata, ka šajā lietas stadijā tiesa nevar vākt jaunus pierādījumus, bet tikai pārbaudīt jau lietā esošos.

[15] Policijas darbiniekiem motocikla vadītāju nav izdevies noķert; nav liecinieku, kas motocikla vadītāja seju būtu redzējuši bez aizsargķiveres; motocikla vadītāja galvā esošā ķivere pēc formas ar lielu ticamības pakāpi, vadoties no videoierakstā redzamā un tiesas novērojumiem, kuri gūti dzīvē, nelīdzinās atklātas sejas tipa ķiverēi; pieteicējs jau kopš pirmā tiešā kontakta ar policijas darbiniekiem apgalvojis, ka motociklu viņš nevadīja, jo viņam nozagts motocikls.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja Lēmumā šos faktus kopsakarā ar A.Š. ziņojumā norādīto vispār nav vērtējusi.

Iepazinusies ar liecībām, kuras Ventspils tiesā sniegusi K.H., norādot, ka 2010.gada 29.aprīlī ap pulksten 23.00 kopā ar pieteicēju gājuši gulēt un pieteicējs visu nakti bijis mājās blakus (*skat. lietas 50.lapa*), tiesa tām nepiešķir ticamību. Tā kā K.H. ir K.I. faktiskā sieva, šo attiecību pastāvēšanu tiesa uzskata par iespējamo motīvu nepatiesas liecības sniegšanai, nolūkā palīdzēt pieteicējam izvairīties no atbildības un soda.

Ventspils tiesa, izskatot lietu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.⁵panta ceturtais daļas 2010.gada 18.maija nolēmumā atzinusi, ka pieteicēja paskaidrojumi par to, ka motocikls ir nozagts, nepelna ticamību un ir diezgan nelogiski, pamatojot savu secinājumu, citstarp, ar turpmāko: „Nav ticama apstākļu sakritība, proti, ka kāds 30.aprīlī, kad naktis bija pietiekoši aukstas, *atnāca šortos (redzams videoierakstā) uz K.I. privātmāju, līdzī paņēmot ķiveri* (kā norāda *K.I.* viņam ķivere nav bijusi un tēva ķivere nav nozagta) un tam kādam vajadzēja zināt, ka tieši tovakar *K.I.* atstājis motociklu pagalmā, ko pēc viņa vārdiem, viņš nekad nedarot, atstājis atslēgas motociklā un tieši tovakar atstāti neaizslēgti mazie vārtiņi, kas arī nekad nepaliekot neaizslēgti, ka pagalmā esošais suns ir vecs un nereagēs uz svešinieku. (..) ja zaglis tik rūpīgi būtu gatavojies motocikla zādzībai, sagaidījis visus iepriekš minētos apstākļus – motocikls palicis pagalmā u.c., un, galvenais, līdzī paņēmis arī ķiveri, tad diez vai viņš brauktu ar divreiz lielāku ātrumu, kāds pieļauts pilsētas teritorijā, lai piesaistītu policijas darbinieku uzmanību. Savukārt, ja zādzība notikusi neplānoti, proti, kāds garāmgājējs ieraudzījis, ka pagalmā ir motocikls, tajā ir atslēgas un arī vārtiņi nav aizslēgti, tad diez vai viņam arī nejauši līdzī būtu ķivere. (..). Tiesa atzīst kā neobjektīvus paskaidrojumus attiecībā par to, ka *K.I.* noteikti atradies mājās, jo neviens bez viņa nevarot nolikt bērnu gulēt. Kā norādīts, tad bērns likts gulēt ap plkst.23.00, bet motocikls vadīts ap plkst.00.40, tāpēc bērna likšana gulēt neizslēdz faktu, ka ap plkst.00.40 *K.I.* varēja vadīt motociklu. (..)” (*Ventspils tiesas 2010.gada 18.maija lēmums lietā Nr. 140.0146.10, skat. lietas 36.- 38.lapa*).

Lai arī piekrītot Ventspils tiesas lēmumā lietā Nr.140.0146.10 iepriekš norādītajam, tiesa atzīst, ka pastāv šaubas par to, vai pieteicēja motocikls patiešām tika nozagts, ko vēl jo vairāk pastiprina *L.J.*, t.i., personas, kuru pieteicējs norādījis kā personu, kura atzinusies motocikla paņemšanā, paskaidrojumā norādītais, no kā izriet, ka *L.J.* ar motocikla paņemšanu 2010.gada 30.aprīļa naktī nav nekāda sakara, tiesa uzskata, ka lietā konstatētais attiecībā uz pieteicēju kā personu, kura vadīja motociklu, lielā mērā balstīts uz pieļāvumiem, varbūtībām un apstākļu sakritībām.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, ir jābūt neapšaubāmiem un nepārprotamiem pierādījumiem, kas pierāda kā pārkāpuma faktu, tā arī personas vainu pārkāpuma izdarīšanā. Tiesas vērtējumā, lietā nav nepārprotami ticamu pierādījumu, kas apliecinātu, ka motociklu Honda NTV 650, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* Protokolā fiksētajā pārkāpumu konstatēšanas brīdī vadīja pieteicējs.

Tiesa uzskata, ka pārējo argumentu vērtēšana spriedumā nevar ietekmēt tās izdarītos secinājumus par nepārprotamu pierādījumu neesamību par to, ka motociklu 2010.gada 30.aprīlī pulksten 00.43 vadīja pieteicējs. Līdz ar to procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa spriedumā tos detalizēti neatrunā.

[16] Ņemot vērā visu spriedumā konstatēto un secināto tiesa atzīst, ka Lēmums atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

[17] Saskaņā ar LAPK 289.panta pirmo daļu, ja atceļ lēmumu un izbeidz lietu par administratīvo pārkāpumu, tad piedzītās naudas summas atmaksā, pret atlīdzību atsavinātos un konfiscētos priekšmetus atdod, kā arī atceļ citus ierobežojumus, kas saistīti ar agrāk pieņemto lēmumu. Ja priekšmetu atdot nav iespējams, tiek atlīdzināta tā vērtība.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš norādīto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu,

Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *K.I.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

Atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2010.gada 10.augusta lēmumu Nr.VP3/PA 728222-1 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. VP3/PA 728222”.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese

(paraksts)

S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ S.Sērdiene

Liepājā 2011.gada 9.novembrī.